

Extratereștri

Extratereștri

Un sondaj relativ recent făcut în America arăta că aproximativ 25% dintre adulți consideră că Pământul a fost vizitat de extratereștri. Și, ca să fie "politic-corect", nu demult, Papa Benedict al-XVI-lea a spus că Biblia nu exclude existența extratereștrilor – încă un subiect senzațional pentru presă.

Dar, să vedem ce rezultă din Scriptură în această privință. Cu privire la cele din cosmos, Biblia ne spune în principal despre pământ și despre oameni pe pământ și nu spune nimic cu privire la alte planete. Deci, ar rezulta că nu este exclus să fie viață și altundeva în univers și, tot așa, nu este exclus să existe și ființe inteligente. Ba, mai mult decât atât, Biblia spune despre îngeri că sunt ființe inteligente și că nu sunt de pe pământ. În cartea Geneza se spune despre faptul că "la început Dumnezeu a creat cerurile și pământul" (Gen. 1.1), dar nu spune nimic despre cum și când a creat îngerii, spre deosebire de celelalte viețuitoare, despre care spune că Dumnezeu a zis "să dea pământul viețuitoare". În acest sens, ca nefiind de pe pământ, îngerii pot fi considerați ca fiind "extratereștri". Și ei chiar au avut legături cu oamenii, după cum spune capitolul 6 din Geneza "fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și, din toate, și-au luat de neveste pe acelea pe care și le-au ales". Poate veți spune ca este o interpretare deplasată ca "fiii lui Dumnezeu" despre care este vorba aici ar fi îngeri, dar, exact același termen "fiii lui Dumnezeu" este folosit în cartea Iov, în capitolul 1, și acolo este clar că acolo este vorba despre îngeri. Rezultatul a fost exact ceea ce le place oamenilor: "după ce s-au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor, și le-au născut ele copii: aceștia erau vitejii cari au fost în vechime, oameni cu nume" (Gen. 6.4). Oameni viteji, renumiți, "uriași", adică oameni cu calități excepționale, mai "evoluati", potrivit cu idealul omenirii că omul trebuie să evolueze și să devină mai inteligent și mai puternic. Dar, imediat după aceea ni se prezintă cum vedea Dumnezeu aceste lucruri: "Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ, și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău".

Și cum putea să iasă ceva bun din împreunarea omului păcătos cu niște îngeri care nu au ascultat de Dumnezeu, ci au acționat după poftele lor? Și despre acești îngeri Petru ne spune că au fost pedepsiți: "Dumnezeu n-a cruțat pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în Adânc, unde stau înconjurați de întuneric, legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată" (2 Pet. 2.4). Iar pentru a rezolva problema acelor progenituri excepționale, Dumnezeu a zis "Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut, de la om până la vite, până la târătoare, și până la păsările cerului" (Gen. 1.7), și a trimis potopul. Iată, potrivit Scripturii, rezultatul primului contact cu "extratereștrii".

Și, chiar și astăzi, există oameni care așteaptă venirea extratereștrilor, cu gândul că aceste ființe superioare vor rezolva problemele omenirii, că, dacă vor interveni ei, nu va mai fi criza energetică, nici foamete, nici boli...

Dar apostolul Pavel le spunea colosenilor "nimeni să nu vă răpească premiul alergării, făcându-și voia lui însuși printr-o smerenie și închinare la îngeri" (Col. 2.18). Și astăzi există oameni care se închina la extratereștri, culte ale OZN (UFO sau OVNI, sau cum or mai fi numite în alte limbi, pentru că este un fenomen internațional)! Oameni care așteaptă de la acești extratereștri rezolvarea problemelor de pe pământ pe care numai Domnul Isus le va rezolva atunci când va veni să împărasească pe pământ. Sigur că este total nepotrivit ca unul care se zice a fi creștin să aștepte venirea extratereștrilor, pentru că creștinii trebuie să aibă acea speranță pe care Pavel o constata la credincioșii din Tesalonic: "v-ați întors de la idoli la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului cel viu și adevărat și să așteptați din ceruri pe Fiul Său" (1 Tes. 1.9-10). S-a ajuns ca extratereștrii să fie, pentru unii, idoli zilelor noastre. A trecut vremea idolilor cu coadă de pește, a zeilor greci și a îngerilor pictați în biserici cu aripi cu pene, și acum lumea a ajuns să aibă o credință aproape religioasă că știința și tehnologia va rezolva orice problemă. Și orice credință este acum exprimată în termeni împrumutați din limbajul științific, pentru că așa capătă adepți chiar dacă nu s-au putut efectua experimente care să arate că teoria respectivă are un suport real. Dar, dacă suntem creștini, trebuie să stăruim în învățătura apostolilor, așa cum făceau credincioșii din primele zile (Fapt. 2.42), pentru că "Hristos este același ieri, azi și în veci" și să "exprimăm adevărurile spirituale în cuvinte spirituale" (1 Corinteni 2.13 - JND).

Și ia să vedem care este originea acestei așteptări a celor care gândesc că salvarea va veni din cer, de la extratereștri și a celor care consideră că omul va călători în cosmos și va cuceri noi lumi.

Încă din antichitate oamenii erau preocupați de cucerirea de teritorii – aceasta fiind preocuparea majoră a monarhilor. Apoi, după descoperirea Americii și Australiei, chiar și oamenii cei mai de rând din Europa au ajuns să viseze la o viață mai bună în "lumea nouă". Însă în "lumea nouă" veneau oamenii vechi, care aduceau cu ei problemele vechi, așa că cei mai mulți care au emigrat în America nu au reușit ceea ce visau, adică să aibă bogăție și o viață tihnită. Acum, după ce nu mai sunt teritorii de ocupat pe pământ, cum sunt peste șase miliarde de oameni, la ce să se gândească oamenii decât la a cuceri teritorii undeva în cosmos?

Dar, deocamdată, aceste idei sunt doar în stadiul de visuri, știința și tehnologia de la ora actuală neoferind nici măcar o schiță sumară pentru mijloacele cu care omul ar putea călători spre alte stele, în condițiile în care sondele spațiale trimise spre alte planete (Atenție! Sonde spațiale de mică greutate, fără oameni, și care aveau la bord numai ceva aparatură de comunicație, camere de luat vederi și câteva echipamente pentru a face unele analize.) au călătorit peste zece ani pentru a ajunge la planetele depărtate ale sistemului solar (Voyager I, lansat în 1977 a ajuns în 1989 la planeta Neptun). Și din 1972 nu au mai fost misiuni pe lună cu astronauți pentru că pur și simplu cheltuielile sunt imense. Iar progresele tehnologice în ceea ce privește navele spațiale nu s-au produs în sistemele de propulsie, în care nu au apărut schimbări radicale față de anii 70, și în prezent nu se întrevăd noutăți revoluționare.

Dar, dincolo de strădaniile oamenilor de a descoperi lucruri noi, strădaniile care sunt demne de interes, trebuie să avem în vedere ceea ce le spunea apostolul Pavel atenienilor, și anume că, pentru oameni, Dumnezeu "a așezat anumite vremi și a pus anumite hotare locuinței lor, ca ei să caute pe Dumnezeu, și să se silească să -L găsească băjbând" (Fapt. 17.26-27). Și tot ceea ce se vede până în prezent pare să confirme că omul este limitat la a trăi pe pământ. Și cum ar fi oare posibil ca omul care, prin firea lui, este vrăjmaș lui Dumnezeu să poată cuceri universul creat de Dumnezeu? Această ambiție de a cuceri stelele nu face nimic altceva decât să continue pe linia ispitei satanice de care

este stăpânit omul – aceea de a fi ca Dumnezeu.

Deci, ce vom face, vom crede Cuvântul lui Dumnezeu și ne vom supune Lui, așteptând promisiunea venirii Domnului Isus sau ne vom lăsa purtați de mersul lumii, care caută să-și rezolve problemele eliminându-L total pe Dumnezeu din viața lor și închipuindu-și că ar putea găsi fericirea fără el?

clickbible.org